

Katoliški

GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18
Poštno ček. račun: šte. 24/12410

Cena: Posamezna šte. L 25
Naročnina: Mesečna L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190

Leto V. - Štev. 8

Gorica - 19. februarja 1953 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Naš idealizem je naša moč

Pred nedavnim smo zapisali, da je v organizacijah naša rešitev. Danes storimo korak naprej ter se vprašamo, kje je naša moč. To vprašanje je zelo na mestu in ste si ga gotovo tudi vi sami že večkrat zastavili. Saj ni nič bolj naravnega, posebno danes, ko se zdi, da je vse pogorelo, kar smo slovenski katoličani v domovini zgradili v teku tisoč let in zlasti še v teku zadnjih 50 let. Če pa ni še vse uničeno, je gotovo, da grozi vsemu, kar je pri nas krščanskega, popoln pogin. Ali kljub temu vidimo, da se katol. Slovenci ne vdajo. Ker ne morejo glasno protestirati, delajo to molče s tem, da polnijo cerkve, da molijo, da prejemajo sv. zakramente kot morda še nikoli, da učijo po družinah krščanski nauk. A še bolj se kaže odpor slovenskega krščanskega ljudstva v odvratnosti do one kulture, ki mu jo sedanji oblastniki vsiljujejo. Komunistično časopisje samo priča o tem. Nedolgo tega je »Slov. poroč.« pisal, da ljudje vedno manj berejo slovenske sodobne pisatelje, da segajo le po prevodih in po slovenskih klasičih; da se domači jugoslovanski filmi izvajajo pred praznimi dvoranami itd. Odpor slovenskega ljudstva zoper sodobno materialistično kulturo v domovini je tih, ali srdit. Slovenski človek je ohranil zdravo pamet in z njo presoja sedanje osvoboditelje in kulturo. Tak slovenski človek je tudi zapisal o slovenskem filmu Svet na Kajzarju naslednjo sodbo: »Boga hvali, da ga nisi videl. Kadar človek vidi ta film, izgubi poslednje upanje na morebiten napredek slovenske kulture.«

Tak je slovenski človek v domovini. In v tujini?

Tudi tu ni izgubil poguma. Poročila od vsepovsod nam govore o vsakovrstnih podvigih slovenskega človeka. Iz Argentine nam poročajo o živahnem kulturnem in socialnem delu med tamkajšnjimi Slovenci. (O tem bomo še poročali). Iz USA prihajajo ista poročila. Saj o tem pri-

Volitve v Avstriji

V nedeljo 22. febr. se vršijo državnozbornske in deželne volitve v Avstriji. Glavne stranke, ki nastopajo, so pravzaprav tri: avstrijska ljudska stranka (OeVP), socialistična stranka (SPOe) in pa komunisti, ki nastopajo pod firmo ljudske opozicije. Poleg teh so še druge manjše stranke, ki pa po vsej verjetnosti ne bodo prišle v poštev pri izidih nedeljskih volitev.

Za koroške Slovence so prihodnje volitve posebno pomenljive, ker na njih nastopajo prvič po vojni tudi samostojni slovenski kandidati tako za deželni kot za državni zbor. Samostojno je namreč postavila svoje kandidate slovenska krščanska demokratska stranka, ki kandidira na prvem mestu dolgoletnega voditelja katol. slov. Korošcev dr. Joška Tischlerja. V sled tega nastopa katol. slov. Korošcev je prišlo do zelo hude zamere pri demokratski fronti. Ker ta ni hotela sprejeti slovenskega in katoliškega programa Tischlerjeve skupine, se je rajši povezala z avstrijskimi socialisti in pozvala, naj njeni pristaši v nedeljo volijo rajši nemške socialiste kakor pa slovenske katoličane. To zadržanje koroških frontašev je podprlo vse časopisje v Sloveniji in seveda tudi pri nas »Prim. dnevnik« in »Soča«. S tem so ti »veliki borci za narodno stvar« zopet pokazali, da jim je narodnost le sredstvo za njih strankarsko politiko. Rajši s tujcem kakor s slovenskim katoličanom.

čajo tudi zanimanje in darovi ondotnih slovenskih katoličanov za Katoliški dom v Gorici. Anglija, Francija, Belgija, Holandska, da se omejimo le na Evropo, so priča pogumnega delovanja slovenskih katoliških ljudi, ki pod vodstvom slovenskih duhovnikov in požrtvovalnih laikov neutrudno delajo na prsvetnem in tudi socialnem polju. Res: »Narod naš umreti neče!«

In pri nas na Goriškem in Tržaškem? Že kdaj so slovenski komunisti peli zmagoslavno pesem nad grobovi nas slovenskih katoličanov. Junija 1945 mi je neki takratni titovec rekel: »Kaj še čakate, da pridete k pameti? Še to peščico emigrantov likvidiramo in potem vas bo konec.« Da, tako so tedaj mislili ne samo slovenski komunisti, temveč tudi nekateri slovenski katoličani. »Vse nas bo vrag vzel.« In vendar nas ni vzel. Slovenci katoličani vstajamo na dan. Osvajamo si zopet postojanko za postojanko. V

PRELOM MED RUSIJO IN IZRAELOM

V ponedeljek 9. februarja je bil izvršen atentat na sovjetsko poslanstvo v Tel Avivu. Razpočila se je bomba, ki je ranila poslanikovo ženo, njegovo tajnico in poslaniškega šoferja. Policija je uvedla takoj preiskavo ter aretirala več oseb. Izraelska vlada pa je izrazila sovjetski vladi svoje obžalovanje nad zločinskimi atentati.

Kljub dobri volji izraelske vlade, da bi se vsa zadeva mirno poravnala, je sovjetska vlada odpoklicala svojega poslanika iz izraelske države ter prekinila svoje odnose z izraelsko vlado; obenem je zahtevala, da osebje izraelskega poslanstva zapusti takoj ozemlje Sovjetske zveze.

Do napetosti med Sovjetsko zvezo in Izraelom je prišlo vsled protijudovske gonje v Sovjetski zvezi in ostalih kominformističnih državah. Ta gonja je prišla do izraza v znamenem praškem procesu proti judu Slanskemu in njegovim tovarišem, ki so bili po večini judovskega pokolenja. Že takrat so komunistični oblastniki obtoževali judovske voditelje in diplomate, da so imeli zveze z obtoženci. Meseca januarja pa je naznanila sovjetska agencija Tass odkritev zarote in aretacijo devetih zdravnikov, od katerih je bilo šest judov in kateri so hoteli baje spraviti ob življenje visoke sovjetske osebnosti. Sovjetski tisk in radio sta takrat pomnožila svoje napade zoper Izrael ter očitala prve ministru Ben Gurionu, zunanjemu ministru Moše Šaretu in drugim članom vlade, da so »izvršitelji navodil ameriškega zunanjega ministrstva.« Podobna protijudovska gonja se je pričela istočasno v drugih kominformističnih državah, kjer so bili mnogi judovski komunistični prvaki odstavljani od svojih služb.

Se razume, da so na to protijudovsko gonjo v Izraelu krepko odgovarjali. Judovska laburistična stranka je na pr. izključila iz stranke vse člane, ki so zagovarjali sovjetske obtožbe; sindikalna organizacija pa je odpravila komunistično sekcijo iz svoje srede. Prišlo je tudi do požiga sovjetskih knjig in raznih drugih incidentov.

Mnogi zapadni opazovalci so mnenja, da je hrombi napad na sovjetsko poslanstvo v Tel Avivu kakor nalašč za Sovjetsko zvezo, ki da je komaj čakala, da pride do sedanjega preloma, da se s tem reši nepri-

Gorici smo dobili pri zadnjih volitvah že večino, čeprav skromno za enkrat. Na Tržaškem so nekomunistični Slovenci dosegli prav tako lepe uspehe pri lanskih volitvah.

Toda, kako da smo še vedno tukaj in da nas je vedno več in da smo vedno močnejši? Kje je ona skrivnostna moč? Brez sredstev smo, brez izkušenih vodilnih ljudi, s črnimi izglede za bližnjo bodočnost in kljub temu ne klonemo, kljub temu se krepimo. Kje je naša moč? Naša moč je naš idealizem. Slovenski katoliški človek je ohranil vero v krščanske ideale in ti so, ki mu dajejo moč, da vztraja, da ne klone, da ne obupa. Krščanski idealizem vodi slovenskega človeka v odpor zoper komunistični materializem doma, vodi ga v tujini in daje zagona tudi našemu človeku na Goriškem in Tržaškem, da se ne pusti vpreči v voz frontaške garde kljub vsem materialnim koristim, ki bi jih imel od tega. Krščanski idealizem je naša moč. Zato skrbimo, da bo ta gorel med nami vedno krepkeje, vedno više do končne zmage.

jetnih in nezaželenih opazovalcev svojega protijudovskega sovraštva.

Drugi zopet menijo, da si hoče Sovjetska zveza z ukinitvijo diplomatskih odnosov pridobiti simpatije arabskih narodov, ki so napram Izraelcem precej sovražno razpoloženi. Toda zdi se, da so tudi arabski narodi to igro Sovjetske zveze že dovolj dobro spoznali in da ne bodo nasledili kakim sovjetskim vabam. Nedvomno pa bo prekinitev diplomatskih odnosov imela težke posledice za vse jude v Sovjetski zvezi in ostalih kominformističnih državah.

Za zedinjeno Evropo

Dne 10. februarja je stopil v veljavo načrt o premogovni in jeklarški skupnosti. Ob treh in pol zjutraj je prekoračil francosko-nemško mejo brez vsake carine in brez vsakih obmejnih formalnosti prvi vlak z nemškimi premogom. Vlak je prihajal iz Gelsenkirchena ter je bil namenjen v Francijo.

Isti dan se je končala tudi zavezniška kontrola nad nemškim premogom in jeklom.

Do sedaj so padle meje med šestimi državami bodoče evropske skupnosti samo za premog in železno rudo, pozneje bodo padle še za jeklo in železo. To pomeni, da bo vsaka država, ki spada k tej skupnosti, to je Francija, Nemčija, Italija, Belgija, Nizozemska in Luksemburška prodajala in kupovala premog, železno rudo, železo in jeklo brez vsake carine in brez vsakega posebnega dovoljenja.

Sedež premogovne in jeklarške skupnosti je Luksemburg, njen visoki voditelj je Jean Monnet, ki je Schumanovo zamisel kljub vsem začetnim težavam s svojo jekleno vztrajnostjo poklical k življenju.

Se razume, da je še mnogo težav, ki jih bo treba premagati, da bo mogla ta skupnost v redu poslovati. Tako bo treba na pr. podpreti Belgijo, da bo mogla svoj dragi premog ceneje prodajati. To se bo urenilo na ta način, da bodo dali belgijskim premogovnim družbam primerno podporo, da bodo mogle znižati ceno svojemu premogom ter se držati skupnih cen. Polovico te podpore bo vzela na svoje rame belgijska država, polovico pa premogovna in jeklarška skupnost.

Sudansko vprašanje rešeno

Med Anglijo in Egiptom je bila konec preteklega tedna podpisana pogodba, ki daje sudanskim narodom možnost, da se sami izrečejo o svoji nadaljnji usodi. Na podlagi podpisanega sporazuma se britanska in egiptovska vlada obvezujeta, da bosta umaknili svoje čete iz Sudana v teku treh mesecev, ko bo sudanska zbornica to željo izrazila. Umiku britanskih in egiptovskih čet bo sledila prehodna doba treh let, ob koncu katere se bodo morale izvršiti svobodne volitve za ustavodajno skupščino in sicer pod mednarodnim nadzorstvom.

Naloga ustavodajne skupščine bo: 1. Izgotoviti novo sudansko ustavo in določiti volilni zakon, ki naj zagotovi Sudanu stalen parlament; 2. Odločiti se ali za popolno samostojnost Sudana ali za ta ali drugi način povezave Sudana z Egiptom.

V prehodni dobi treh let ostane generalni guverner najvišja oblast v Sudanu. V zunanjih zadevah bo neposredno odgovoren britanski in egiptovski vladi; v notranjih zadevah bo vladal samostojno, le v nekaterih važnejših zadevah bo moral dobiti odobritev posebne komisije petih članov, ki jo bodo sestavljali en Pakistanec kot predsednik, dva Sudanca in po en egiptovski in britanski zastopnik.

Angleški tisk je podpis pogodbe in rešitev sudanskega vprašanja z veseljem pozdravil ter obenem poudaril, da je ostala Velika Britanija zvesta obljubam, ki jih je bila dala Sudancem, ter s tem nedvomno povečala svoj ugled med arabskimi narodi. »Daily Telegraph« odobrava podpis pogodbe, a obenem obžaluje, da ni bila dana Sudancem možnost, da bi se lahko odločili za britansko državno skupnost. Nam se zdi to ob-

Zapadno časopisje komentira z zadovoljstvom ta veseli dogodek ter ga smatra za važen datum v zgodovini stare Evrope. Mnogi smatrajo ta dan za rojstni dan Združenih držav Evrope. To bo morda tudi v resnici, če bodo znali evropski narodi pozabiti na svoja medsebojna nasprotja in ljubo sumja ter ubrati pot vedno tesnejšega medsebojnega sodelovanja.

Kratke novice

ITALIJANSKI SENAT je razpravljal pretekli teden o volilnem zakonu. Vsled neprestane obstrukcije od strani opozicije je deset senatorjev vladne večine zahtevalo, da se da volilnemu zakonu prednost nujnosti. Predlog je bil sprejet z večino 54 glasov, tako da pride volilni zakon začetkom marca pred senatno zbornico, kjer bo, kakor je upati, še pred razpustom poslanske zbornice sprejet.

V MESTU BORDEAUXU se je končal proces proti nemškimi esesovcem, ki so 1944. leta postrelili v Oradouru sur Glan 642 mož, žena in otrok. Med obtoženci so bili tudi francoski Alzačani, ki so jih Nemci nasilno mobilizirali. Odsotni obtoženci so bili vsi razen enega obsojenega na smrt; od prisotnih sta bila dva, to je en Nemeč in en Alzačan, obsojena na smrt, ostali pa na prisilno delo, oz. zapor do 12 let. V sled obsojbe Alzačanov, je nastalo v Alzaciji velikansko ogorčenje, ki ga bo težko pomiriti.

žalovanje neutemeljeno. Če se bodo namreč Sudanci odločili za popolno samostojnost, jim ne bo mogel nihče braniti, da bi se ne priključili kdaj pozneje k britanski državni skupnosti.

Ameriški tisk pa poudarja, da bo podpis anglo-egiptovskega sporazuma olajšal obnovitev razgovorov o ustanovitvi obrambne skupnosti na Bližnjem Vzhodu. Sicer pa je po podpisu sudanskega sporazuma sam general Naguib izrazil željo, da Egipt želi razpravljati o umiku britanskih čet s suškega področja, narkar mu je angleški poslanik Sir Ralph Stevenson mirno odgovoril, da je Velika Britanija pripravljena načeti tudi to vprašanje.

Kako se je godilo Cirilmetodarjem na Koroškem

Tako »edinstven« prireditelj so doživeli Korošci pretekli teden, da bi skoro ne verjeli, če bi o tem ne poročali razni časopisi. Na slovensko Koroško je namreč prišla iz Slovenije skupina 20 duhovnikov, članov Cirilmetodijanskega društva, z namenom, da bi imeli vrsto koncertov po raznih krajih slovenske Koroške. To pa zato, da bi tik pred volitvami delali propagando proti slovenski demokričanski stranki, kot piše »Naš tednik«. Skofijski ordinariat v Celovcu je celi skupini prepovedal maševati na ozemlju celovške škofije, kajti v nobenem primeru ni v skladu s cerkvenimi predpisi, da hodi neka določena skupina duhovnikov delat volilno propagando v tujo škofijo na povabilo priznanih komunističnih agitatorjev. Po tej prepovedi so jo nepravilni cirilmetodarji kmalu pobrali urnih nog domov, odkoder so prišli. Njih neuspešno misijonarjenje na Koroškem je res »edinstven« pojav v zgodovini katol. Cerkve.

Ljudsko štetje v Jugoslaviji

Dne 31. marca se bo v Jugoslaviji vršilo drugo ljudsko štetje po vojni. Prvo je bilo leta 1948. Popisali bodo ne samo število prebivalcev, nego bodo zahtevali tudi vrsto drugih podatkov, ki naj pomagajo ustvariti kar mogoče natančno sliko o delu in življenju jugoslovanskega prebivalstva. Te nove številne podatke potrebujejo za uspešno izvajanje raznih planov in pa za kontrolo o uspehih in neuspehih petletke. Posebnost letošnjega štetja pa ho to, da bodo zahtevali tudi izjavo o razmerju do vere. To vprašanje v popisu leta 1948 sploh ni bilo postavljeno. Zakaj je prišlo letos na vrsto, razlaga »Slov. poroč.« takole:

»Pripadnost k določeni veri in brez vere sta družbeni dejstva, ki ostaneta kljub ločitvi cerkve od države. Potrebno je vedeti, koliko prebivalcev pripada k določeni veroizpovedi in koliko prebivalcev je brez vere. S tem podatki se lahko od popisa do popisa spremlja, ali se neka veroizpoved razširja ali pada in ali napreduje vera ali ateizem. Spremljanje takih družbenih dejstev je v naši družbeni stvarnosti potrebno. Za pripadanja k neki veri je odločilno osebno prepričanje. Osebe, ki se izjavijo, da nimajo nobenega verskega prepričanja, se vpišejo kot »brez vere«.

Tako »Slov. poročevalec«. Iz tega je razvidno, da od sedaj naprej hoče režim tudi uradno kontrolirati, kdo ima toliko poguma, da se priznava za vernega, in kdo takega poguma nima. Saj vemo, da pod UDBO ni brez posledic biti veren. Zato bodo uradne številke »vernih« gotovo veliko manjše kot so v resnici, dočim bo obratno število »brez vere« precej višje kot je res.

Prva postna nedelja

Iz svetega evangelija po Mateju
(4, 1-11)

Tisti čas je Duh Jezusa odvedel v puščavo, da ga je hudič skušal. In ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je bil naposled lačen. In pristopil je skušnjavec in mu rekel: »Ako si Sin božji, reci, naj bodo ti kamni kruh.« — On je odgovoril: »Ne živi človek samo od kruha, ampak tudi od vsake besede, ki izhaja iz božjih ust.« — Potem ga hudič vzame s seboj v sveto mesto in ga postavi vrh templja ter mu reče: »Ako si Sin božji, vrzi se dol, zakaj pisano je: 'Svojim angelom je zate zapovedal in na rokah te bodo nosili, da morda z nogo ne zadeniš ob kamen.'« — Jezus mu je rekel: »Pisano je tudi: 'Ne skušaj Gospoda, svojega Boga!'« — Iznova ga vzame hudič s seboj na zelo visoko goro, mu pokaže vsa kraljestva sveta in njih slavo in mu pravi: »Vse to ti dam, če predme padeš in me moliš.« — Tedaj mu pravi Jezus: »Poberi se, satan; zakaj pisano je: 'Gospoda, svojega Boga, moli in samo njemu služi!'« — Tedaj ga je hudič pustil in glej, angeli so pristopili in mu stregli.

Po krstu v Jordanu se Jezus u-makne svetu, gre v puščavo. Pismo pove jasno, kako je Kristus hrepenel po tem mirnem kraju: »Duh ga je vodil po puščavi« (Lk 4, 1). Po starem izročilu je bila »puščava« kamnita, težko dostopna gora severozapadno od Jerihe, ki se v spomin na to do danes imenuje Quarantania. V tej tišini, ki spominja na mir večnosti, katero moti brenčanje muhe in šumenje potoka, je Jezus preživel štirideset dni tihega pogovora z Bogom. Ti dnevi so priprava, duhovne vaje pred nastopom njegove službe. Tihoto teh dni je na večer morda motilo tuljenje šakalov, Jezus pa je molil in se postil v senci satanovi.

Luka, posebno pa Marko, povesta v svojem poročilu o skušanju Kristusom, da je bil Kristus tarča satanskega skušanja vseh štirideset dni svojega posta. Na koncu pa je naredil satan glavni napad na Gospoda. Kristus je začutil potrebe telesa, lakota ga je zdelovala in »sila teme«, satan, si je to priliko izbral, zakaj peklo išče kot tarčo vedno k slabemu nagnjeno naravo, da jo še oslabi in po njej škoduje duši.

Jezus in satan si stojita iz oči v oči. Čudovit dvoboj se bo odigral med Odrašenikom in zapeljivcem. Od prvih dni stvarjenja se že vrši ta boj z navidez različnimi uspehi. Danes sta si osebno nasproti, da odločita zmago do konca. Malo besedi je v tem dvoboju izgovorjenih, a vse so pretehtane.

Satan se ni zavedal, kdo je Jezus. Če bi spoznal skrivnost njegove osebe, bi se bil skrnil. Je ta skromni mož, ki je pri Jordanu dobil potrdilo božjega poslanstva res božji Sin? Satan je dvomil, hotel je biti gotov. Pristopi k Jezusu, ki je bil pred njim navidez brez orožja kakor David pred Golijatom: »Če si Sin božji, reci, naj bodo ti kamni kruh.«

Prva skušnjava. Odkrito povedano, precej drugačna, kakor bi jo pričakovali, niti ne tako zvičajna, peklenska ni. Nasprotno, kaj bolj naravnega se nam zdi, kakor po dolgem postu spet zavžiti kos kruha? In to trdega kakor berači, niti ne v izobilju, ampak po potrebi. Jezus ima v rokah to moč iz kamnov narediti kruh. A njegov odgovor je jasen: »Zapisano je, da človek ne živi samo od kruha, ampak tudi od besede, ki iz ust božjih prihaja.« More Kristusu kakor nekdanj Janezu utešiti lakoto divja kobilica, divja med, smokva, ki je ostala skrita med listjem, zakaj torej biti preplašen: »Kaj bomo jedli, kaj pili.« kakor da bi ne bilo danes važnejših vprašanj za človeka. Iz kamna priklicati kruh bi bilo skušanje Boga. Saj On pozna potrebe svojega Sina

in potrebe svojih otrok na zemlji. Kakor je Kristus v lakoti zaupal svojemu Očetu, se zaupajmo tudi mi v težkih skrbih vsakdanjega življenja.

Hudič je dober psiholog. Zamenja orožje na mah. Ko vidi, da je propadel enkrat, poskusi drugič: k zaupanju se namreč tako rado pridruži predrznost ali predrzno zaupanje v božjo pomoč. Zato vzame Gospoda, ga postavi na vrh templja in pravi: »Vrzi se dol, saj te bodo angeli čvali, da se ti kaj hudega ne zgodi.« Ta skušnjava je čudna: kdo od pametnih se bo vrgel v globino do 60 metrov v zaupanju, da ga bo Bog čudežno obvaroval poškodb in smrti?

Kristusov odgovor je jasen: Ne skušaj svojega Boga! Ne tega ne drugih čudežev Gospod ne bo delal radi sebe samega, ne pred Herodom, da zbeži smrti, toliko manj pred satanom.

Hudič si sname masko z obraza. Vzame Gospoda, ga ponese na visoko goro, mu pokaže kraljestva sveta in mu jih obljubi, če preden pada ter ga moli. Skrivnost hudočije! Satan skuša Kristusa k uporju proti lastnemu Očetu. Za plačilo bo prejel vsa kraljestva sveta. A Kristus ve, da je ves svet njegov. Oče mu ga je dal, a za ceno solza, krvi in smrti, satan pa zahteva samo en poklek pred njim.

Jezus v tem trenutku nima nobene mika za te stvari. Pri prvi in drugi skušnjavi mu je mirno odgovoril. A sedaj vzplamti Kristus pred satanom, kakor posebljen blisk je in njegov glas je kakor grom: Poberi se satan! Svojega Boga moli in njemu samemu služi.

Med satanom in Kristusom je prepad, ki gre do pekla, iz katerega sika žveplo sovraštva in besa do vsega, kar je božjega. Kristus stoji pred satanom mogočen in zmogovit!

Brat, sestra! Vzemi današnji evangelij v pouk sebi: priznaj, da si skušan, da te zalezuje satan. Uči se ob Gospodovem zgledu v letošnjem postu posebej še marljivo zmogovati satana z odločno in jasno besedo: »Poberi se, satan!«

Kristus, zmogovalec in naš kralj, pomagaj nam v boju s samim seboj in satanom!

SPOMENICA JUGOSLOVANSKEGA EPISKOPATA MARŠALU TITU o položaju katoliške Cerkve v Jugoslaviji

(Nadaljevanje in konec)

KAKO JE Z VERSKO SVOBODO V FLRJ?

Šolsko mladino kličejo na odgovor, če v nedeljo pride v cerkev ali na kak drug način da izraza svojemu verskemu čustvu. V več primerih so bili dijaki učiteljske izključeni iz šole samo zato, ker so izjavili, da verujejo, ali so vršili svoje verske dolžnosti. Čeprav so v šolah strogo prepovedane fizične kazni, se vendar dogaja, da učitelji po vaseh neusmiljeno pretepajo šolsko mladino zato, ker je bila pri službi božji ali je pristostovala verskemu pouku v cerkvi. Nedavno se in na praznik Rojstva blažene Device Marije (8. septembra) dogodil v neki vaški cerkvi prizor, za katerega jamči zanesljiv očividec. Ta je stal zadržal v cerkvi in naenkrat opazil, kako se otroci, ki so bili v cerkvi, kakor preplašene ptice skrivajo pod plašče svojih staršev ali kako beže k skupini žena, katerih je bilo veliko v cerkvi, pa so med njimi mogli ostati neopaženi. Neki oče je svojega malega sina tako pokrtil s sukno, da se je zdelo, da se bo otrok zadušil. Človek, ki je to videl, je začuden vprašal očeta: »Kaj pa vendar delaš? Ne vidiš, da boš otroka zadušil?« A kmet je odgovoril: »Učitelji so prišli v cerkev. Ako vidijo mojega malega, ga bodo pretepli.« In zares so trije krajevni učitelji prišli v cerkev, očitno ne zato, da bi Boga molili, marveč da najdejo v cerkvi šolske otroke, katere bi kasneje klicali na odgovor.

SE NEKAJ ZNAČILNIH DEJSTEV

K tem dokazom o pomanjkanju verske svobode v FLR Jugoslavije, je treba dodati stare, ki so bili že predloženi v vlogah episkopata v prejšnjih letih. Mednje je treba v prvi vrsti šteti likvidacijo vsega katoliškega šolstva na področju FLR Jugoslavije. Cela vrsta klasičnih in realnih gimnazij, učiteljskih, meščanskih, strokovnih in osnovnih šol ter otroških vrtec je bila ukinjena z eno potezo peresa, a njihova poslopja so v več primerih bila odvzeta zakonitim lastnikom. Res je Cerkev priznala pravico do tako zvanih verskih šol, to se pravi, do šol za vzgojo duhovniškega naraščaja. A te šole so izpostavljene tolikim nadlegovanjem in omejitvam, da je jasno, da se samo za silo in začasno trpi njih obstoj. Da omenimo samo eno: tem šolam je odvzeta pravica javnosti, čeprav je njihovo učiteljsko osebje kvalificirano, učencem teh šol pa so odvzete vse prednosti, ki jih uživajo učenci državnih šol (popust na železnici, skrajšan vojaški rok in podobno).

Katoliški Cerkev in njenim ustanovam so odvzete brez odškodnine vse tiskarne v državi. Dvajset velikih tiskarskih podjetij in izdajateljskih knjižnih družb je prešlo čez noč v roke državi, kar pomeni izgubo, ki se ne da oceniti. Lahko rečemo, da je katoliški tisk popolnoma uničen. Tistih nekaj verskih lističev, ki pri nas še izhajajo, je tako omejenih po obsegu in nakladi, da se o verskem tisku v FLR Jugoslaviji sploh ne more govoriti. Se ti rečni ostanki nekdanj mogočnega katoliškega tiska, ki je pred vojno obsegal 152 katoliških listov, komaj

za silo životarijo. Veliki davki in pogostne zaplembe, ki se izvršujejo, kakor trdijo, zaradi tendenčnega objavljanja člankov, ki pa so večkrat le ponatis člankov, ki so že bili objavljeni v državnem tisku, ali citati iz govorov državnih voditeljev — vse to ovira pravilno delovanje katoliškega tiska. Sicer pa imamo komaj kaj koristi od takih lističev, ki morajo molčati, medtem ko monopolizirani državni tisk iz dneva v dan napada katoliško Cerkev, njene škofo in duhovnike, se norčuje iz vere, ponareja zgodovinska dejstva v škodo Cerkve, karikira cerkvene osebe in verske obrede itd. Kar pa nas najbolj boli, gospod maršal, so surovi in zločini napadi na svetega očeta, ki ga mi častimo kot vrhovnega pastirja Cerkve in Kristusovega namestnika na zemlji.

Dalje spominjamo na razpust samostanov in odpravo ženskih redovnih družb v nekaterih pokrajinah (Slovenija, Bosna, Hercegovina), prepoved vseh verskih društev in onemogočenje vsake organizirane oblike katoliškega javnega življenja. Končno spominjamo — čeprav neradi, ker to vprašanje smatramo za drugovrstno, — da se pri podraževanju cerkvenega imetja niso v nekaterih primerih upoštevali niti zakoni, ki jih je izdala sedanja oblast.

Vse to do razvidnosti dokazuje, da v FLR Jugoslaviji ni svobode vesti, ampak da so katoliški Cerkev odvzete najosnovnejše verske svoboščine in da so ogrožene njene življenjske pravice.

Pri tem opisanju se nikakor nismo mogli spuščati v vse mogoče podrobnosti. Privrženi pa smo vsak trenutek predložiti obsežno dokazno gradivo za izrečene trditve, ako se nam le dovoli, da zberemo in objavimo dokaze.

ALI JE MOŽEN SPORAZUM MED CERKVIJO IN DRŽAVO?

Po vsem tem, kar smo rekli, ni težko odgovoriti na stavljen vprašanje. Ako se od Cerkve terja, da se v korist sporazuma, ali kakor se pri nas navadno reče: v korist prijateljskega sodelovanja z državnimi oblastmi odpove svojim življenjskim pravicam, tedaj je tak sporazum nemogoč. Cerkev v svoji zgodovini nikdar ni pristala na brezpogojno kapitulacijo in tudi sedaj ne bo. Terjali od Cerkve, da prizna svoj sedanji položaj v FLR Jugoslaviji kot zakonit in dokončen, bi bilo isto kot zahtevati, da Cerkev samo sebe zanika ali si podpiše smrtno obsodbo. Cerkev v FLR Jugoslaviji je vedno pripravljena na razgovor in pametna popuščanja, toda pod pogojem, da se docela prizna njen moralno-pravni položaj in da se ji zagotovijo vse pravice, ki ji z ozirom na njeno naravo in namen grede. To pomeni: ako je državi odkritosrčno kaj do korektnih odnosov s Cerkvijo, se morajo prej odstraniti vse vnebovpijoče krivice, katerim so vsak dan izpostavljene cerkvene osebe in ustanove in se mora prenehati s kurzom preganjanja, ki je v veljavi od začetka FLR Jugoslavije do danes. V nasprotnem primeru lo episkopat samo potrjen v prepričanju, da gre v FLR Ju-

ZA KATOLIŠKI DOM

Po 1 dolar:

Anton Udovic, Calif.; Lonis Rus, Minn.; Anton Rotar, Minn.; J. Slabe, Cleveland; M. Frank, Cleveland; Marija Kolaric, Cleveland; N. N. Cleveland; Ovsenar Albina, Cleveland; Pograjec Ivanka, Cleveland; J. Machek, Chicago; dr. Oskar Hrastnik, Bridgeport; Louis Majeen, Ill.; Mathias Klučevšek, Pa.; Jožef Arko, Cleveland; Mrs. J. Hohmar, N. J.; Frank Virant, Minn.; Leo Hren, N. J.; Frank Planovšek, Wis.; Mrs. Barbara Gornik, Colo.; Avgust Puntaric, Cleveland; Michael Horosek, Cleveland; John Kustec, Cleveland; Mrs. Ana Pucel, Ill.; Frank Dejak, Ohio; Michael Ortar, Wis. - - - - - lir 16.120.—
Društvo Srea Jezusovega št. 172 KSKJ, Cleveland - 10 dolarjev - - - - - lir 6.200.—

Po 5 dolarjev:

Društvo Sv. Janeza Krstnika št. 13 KSKJ, Minn.; Sv. Stefana št. 224, Cleveland; Sv. Jožefa št. 12 KSKJ, Joliet; podružnica št. 21 SZS, Cleveland - - - - - lir 12.400.—

Dolarjev 11.50:

Slovenska moška zveza št. 6, Cleveland - - - - - lir 7.130.—

Po 10 dolarjev:

Društvo sv. Janeza Ev. KSKJ, št. 65, Milwaukee; Društvo sv. Alojzija KSKJ, št. 25, Ind. - - - - - lir 12.400.—

Po 5 dolarjev:

Slovenska dobrodelna zveza št. 50, Cleveland; Sv. Barbara KSKJ št. 23, Ohio; Sv. Cirila in Metoda, št. 4 Minnesota; Collimvoodske Slovenke SDZ št. 22, Cleveland; Sv. Antona Padovanskega KSKJ št. 216, Penna; Sv. Jožefa KSKJ št. 69, Montana - - - - - lir 18.600.—

Prispevajte za „Katoliški dom“!

Iz življenja Cerkve

Mati pri kardinalu Mindszentyju

Zadnjikrat je obiskala svojega sina kardinala Mindszentyja njegova mati Barbara Kovacs 23. novembra lanskega leta. Avto politične policije je pripeljal staro mater v nedoločen kraj, kjer je kardinal v neki vili. Kardinal je pridobil nekaj na težji, zagotovil mater, da se dobro počuti. Njegov zapor je popolna ločitev od sveta. More dnevno maševati in nekaj ur na dan more delati sprehode po parku vile vedno pod nadzorstvom. More brati samo komunistične liste.

Madžarsko vojno ministrstvo je v soglasju s notranjim ministrstvom odredilo s posebno okrožnico nov popis zvonov. 17. decembra 1952 so pobrali prve zvonove v cerkvi sv. Ane v Budimpešti. Ljudstvo je ogorčeno protestiralo. Tudi po drugih krajih so zaplenili zvonove. Listi pišejo, da gre to v vojne svrhe in zadeva ta usoda le one cerkve, ki imajo več kot en zvon.

Je škof Bosilkov še živ?

Londonski katoliški časopis »Universe« prinaša razgovor enega svojih dopisnikov z bolgarskimi diplomati. Iz tega razgovora je razvidno, da utegne biti msgr. Evgenij Bosilkov, škof iz Nikopolisa, ki je bil preteklega oktobra po sofijskem sodišču obsojen na smrt, še vedno živ. »Izvršitev smrtnih obsodbe je izjavil nek diplomat dopisniku, je bila doslej vedno objavljena v Sofiji. V primeru msgr. Bosilkova doslej še ni bilo take objave, po čemer bi mogli sklepati, da sodba še ni bila izvršena.

Novo metode preganjanja

Kitajski komunisti so iznašli nov način, kako prisiliti misijonarje, da zapuste Kitajsko. Prepovedali so jim namreč nakup kakršnega koli živeža in pijače. Tako so prisiljeni prositi komunistične oblasti za dovoljenje za odhod.

Tako poroča frančiškanski pater Elmar Bartlem iz Monakovega, ki je po 13 mesecih zopora v komunističnih ječah, 4. januarja srečno prispel v Hongkong.

Zakonca Rosenberg

Zaradi izdaje skrivnosti o atomski bombi Sovjetski zvezi sta bila ameriška državljana zakonca Rosenberg obsojena na smrt pred ameriškim sodiščem, ki ju je spoznalo za kriva. Njun zagovornik je vložil na predsednika ZDA prošnjo za pomilostitev. General Eisenhower je prošnjo zavrnil, češ da zakonca Rosenberg ne zaslužita pomilostitve zaradi svoje zakrknjenosti. Zaradi tega je rdeče časopisje po vsem svetu zagnalo strašen protest.

Značilno pa je, da je tudi sv. oče posedeval pri predsedniku Eisenhowerju za pomilostitev Rosenbergovih. In glejte, komunisti niso protestirali zaradi tega, temveč je advokat obsojenih zakoncev v ponovni prošnji na Eisenhowerja navedel intervencijo sv. očeta kot poseben razlog za njuno pomilostitev.

terialnimi sredstvi, ki so nam za to potrebna. Teh sredstev ne pričakujemo od države kot darilo: preskrbel nam jih bo narod, ki v svojo Cerkev veruje in jo ljubi.

Ako upošteva današnja državna oblast načela, smo mi, katoliški škofje, prepričani, da bo kmalu postopila napetost med Cerkvijo in FLR Jugoslavijo, še več, ti odnosi se bodo uredili v obojestransko korist. To pa je cilj, za katerega je vredno nekaj žrtvovati.

To vlogo, gospod maršal, naslavljam o mi, katoliški škofje FLR Jugoslavije s svoje skupne konference v Zagrebu naravnost na vas kot vrhovnega voditelja in načelnika državne skupnosti v popolnem zaupanju, da bo naša vloga našla tak sprejem in razumevanje, kakršno ji po važnosti stvari pripada.

Izvolite, gospod maršal, sprejeti izraze našega vdanega spoštovanja.

Slede podpisani dvajsetih škofov in apostolskih administratorjev.

NAŠA ZAKLJUČNA BESEDA

Katoliški episkopat je vedno stal na stališču lojalnosti do obstoječe državne ureditve. Tudi danes stoji na tem stališču. Ne želimo se ukvarjati s prevatniškimi gibanjem, nasprotno iskreno ljubimo svojo domovino ter hočemo od duhovnikov in vernikov zahtevati, da so v prijateljskem odnosu do vsega, kar je pozitivnega v današnji družbeno-politični ureditvi. Samo po sebi je razumljivo, da mi skupno s svojimi verniki stojimo na stališču nedotakljivosti naših državnih meja, da smo pripravljani na vsako žrtev v blagor in korist naše državne skupnosti. Nečesa pa od nas nihče ne more pričakovati: aktivnega sodelovanja v političnem življenju dežele. Politiko in odgovornost zanjo prepustimo o nim, ki so za to poklicani. Mi hočemo skrbeti za pravne in duhovne temelje našega družbeno-političnega življenja. To je naše področje in našega deleža na tem področju ne more nobeden nadomestiti.

Za povračilo ne zahtevamo nobenih pravic. Zadovoljni bomo, če se nam prizna in da to, kar nam po božjem in človeškem pravu gre. Pri tem ne mislimo samo na svobodo bogočastja, ampak na celo vrsto svobod, ki so vključene v pojmu svobode vere in vesti. To so: svoboda verskega šolstva, svoboda katoliškega tiska in svoboda verskih organizacij in obenem s tem tudi pravica, da svobodno razpolagamo z ma-

MI „FARIZEJI“

Zaradi uvodnika »Nerazumljivo protislovje« z dne 22. jan., smo doživeli čast, da sta nas vsak po svoje ozmerjala »Prim. dnevnika« in »Sočec«. Ta slednja je bila posebno huda. V številki z dne 31. jan. nam je posvetila kar uvodnik. Imenuje nas farizeje zato, ker smo trdili, da ne more biti iskreno proslavljanje duhovnika pri ljudeh, ki izpovedujejo ideologijo, v imenu katere se v Jugoslaviji preganjajo škofje in duhovniki in verniki. V odgovor nam »Sočec« meče v obraz, da oni spoštujejo duhovnike, ki so narodni, ki so slovenski, one druge pa, ki so kot kardinal Stepinac sodelovali z okupatorjem v škodo ljudstvu, da kaznujejo kot zločince. Drugi primer, katerega uvodničar »Sočec« navaja nam v zgled, je stari 83-letni duhovnik in pisatelj Finžgar, ki je bil za svoje zasluge za narod deležen velikih odlikovanj in nagrad. Potem nas »Sočec« poziva, zakaj ne povemo svojim čitateljem, da Vatikan noče skleniti z Jugoslavijo konkordata zato, ker se noče odreči tistim neupravičenim privilegijem, ki se jim je odrekel v vseh ostalih državah. Nato nadaljuje: »Zakaj jim ne pove tudi (»Katal. glas« namreč svojim čitateljem), da je večina katoliških duhovnikov v

Jugoslaviji spoznala kot pravilno stališče vlade in si želi sporazum z njo, da pa tega ne morejo doseči, ker jih ovirajo Vatikan in njegovi svetovalci, ki iz inozemstva nadaljujejo z izdajstvom nad svojim narodom, medtem ko istočasno svetohlinsko zavijajo svoje oči in se delajo žrtve ter potvarjajo resnico?»

Tako, sedaj smo svojim čitateljem celo z besedami »Sočec« vse povedali, kar ta želi, da jim povemo. Naši bralci pa, ki imajo dovolj zdrave pameti, naj presodijo, če smo prav trdili v omenjenem uvodniku. Prinesli smo »Odgovor Državnega tajništva Njegove Setosti Pija XII. na noto jugoslovanske vlade«, objavili smo spomenico jugoslovanskega episkopata jugoslovanski vladi v Beogradu, katero je podpisalo dvajset škofov in apostolskih administratorjev Jugoslavije. V njih je dovolj gradiva za vsakogar, da spozna, če ima še možnost za presojanje, da farizeji nismo mi, temveč »Sočec« in tovariši, ki se resnice bojijo in zato hinavsko častijo nekatere duhovnike zato, da laže udrihajo po katoliški Cerkvi in njenih predstavnikih, škofih in papežu, ter z večjim uspehom zapeljujejo svoje bralce.

Izvestje goriških srednjih šol

Goriške srednje šole so v tem mesecu izdale svoje Izvestje za šolski leti 1950/51 ter 1951/52. To je po vojni drugo tovrstno izvestje slovenskih srednjih šol v Gorici. Daje nam shematični pregled življenja in dela naših šol, kakor ga morejo nuditi številke in statistike. Tako izvemo, da je bilo v šoli l. 1950/51 na strokovni šoli vpisanih 161 dijakov in dijakinj; na nižji srednji šoli 137, na gimnaziji - liceju 56, na učiteljski 44. V šol. letu 1951/52 pa na strokovni šoli 152 dijakov in dijakinj, na nižji gimnaziji 140, na gimnaziji - liceju 55, na učiteljski 50. Poleg tega ima letos izvestje neko novost, namreč več fotografij učencev in profesorskega zbora iz različnih šolskih let (od 1946/47 naprej). Vse niso posrečeno izbrane, kljub temu prijetno poživljajo statistične podatke in sezname imen. Gotovo bodo skupaj s podatki dobrodošle tudi čez veliko let za vsakogar, ki se bo zanimal za razvoj slovenskega šolstva v Gorici. K tej novosti, ki je v prvem izvestju pred dvema letoma ni bilo, privedel sam čestitavo in želimo, da bi vnaprej skrbeli za kvalitetno boljše izbiro fotografij in pa za kličejem primernejši papir. Knjiga bo na ta način stala kako liro več, toda vsak bo gotovo rad žrtvoval nekaj več zato, da bo dobil v roke knjigo, ki ga bo v vsakem, tudi estetskem oziru zadovoljevala.

Izvestju je v drugem delu dodana beseda o pogojih, v katerih živijo in delujejo slovenske šole, ter seznam skript, ki so jih za svoje predmete pripravili različni profesorji. Končno najdemo še esejistični sestavek Slavoljubov o Primožu Trubarju. Gotovo so se slovenske srednje šole v Gorici s tem sestavkom hotele oddolžiti štiri-stoletnemu jubileju prve slovenske knjige, ki smo ga Slovenci praznovali lansko leto, ko izvestje ni izšlo. Zato je članek zelo na mestu. Poleg tega je ta članek in naslednji Mladina naša nada na mestu tudi zato, ker obnavljata tradicijo slovenskih šolskih

izvestij, ki so prinašala vedno tudi kake znanstvene članke profesorjev.

Izvestje slov. srednjih šol v Gorici zato vsem toplo priporočamo. Naj povsod pomaga zbujati zanimanje za naše šole in naj vsem tudi priča o resnosti slovenskih srednjih šol.

VERA IN ČAS

»Če bo šlo tako naprej, me dobite do smrti vsako nedeljo ob 9.30 pri radiu. Zelo sem zadovoljen z novo versko uro, ki jo imenujejo: vera in naš čas. Tako me je ustvil na česti stari znanec, prava kraška korenina, ki je ne bo podrla nobena fronta in nobena burja — razen smrti. Veliko sva se govorila o tej novi verski uri na našem slovenskem tržaškem radiu. Obema se zdi, da je čas zjutraj ob 9.30 zelo dobro izbran. Takrat se večina ljudi odpravlja k maši in tako jih ta ura lepo duhovno pripravlja in kliče k zbranosti. Neki drugi prijatelj mi je celo rekel, da je sedaj v cerkvi pri nedeljski maši ob desetih več zbrano, ker mnogi ljudje poslušajo pred mašo katehitični govor in zanimive novice iz domačega in širnega katoliškega sveta. Zopet nekdo pa je dejal, da pričakuje od tako potrebne ure še kakšno liturgično opozorilo. Na primer na zadnjo predpustno nedeljo naj bi nas opozorili še bolj na nepelnico in na obred pečenja jabolka po zvezi na križev pot, cvetnico, velikonočno spoved, šmarnice, praznik Srca Jezusovega, prve petke, v oktobru rožni venec, potem zornice, itd. Tako liturgično opozorilo in pojasnilo je za duhovno rast zelo važno in koristno. Tržaškim gospodom, ki skrbijo za to novo radijsko oddajo, dajemo vse priznanje. Obenem pa želimo, da bi od časa do časa slišali tudi naše Goričane!

ŠIRITE NAŠ LIST!

nosen, da bi bil izdal svojega vsega pomilovanja vrednega tovariša. Nasprotno, ko je bila šola končana, je vzel iz hladnega žepa jabolko in rekel:

»Na, vzemi, Sus! Potrebujš okrepčila! Če boš pa še kdaj tepel kako deklico, te pobijem do smrti.«

Sus se je boječe ozrl v bliskajoče se fantove oči. Nato je bojazljivo povsod pogled, vzel jabolko in zbežal.

Jožef je bil trd in pogumen in čisto zelo jezljiv fant. V njegovih žilah je plala vroča kri njegovega očeta, na dnu njegove duše pa je bedela materina dobrota in milina.

Vseposvodi, kjer so se veselili življenja, je bil Jožef zraven. V vsak pisan vrvež se je vtaknil. Ako je vabila vroča deška igra, kepanje ali celo semenj, je fant vriskaje planil v razposajeno življenje.

V njem je bilo nekaj nenavadnega. Zgodilo se je včasih, da je nenadoma zbežal od hrupa in igre in se umaknil v tiho. Ure in ure je nato blodil po samotnem gozdu ali presedel v kakem kotu v cerkvi.

V Werchteru je bilo spet prošenje.

Stari oče je povabil mater in otroke v semenj. Vsako leto je bilo takó in prošenje v Werchteru je bilo dan prekipajoče srce za mlada srca.

Vaški semenj je bil en sam vrtnec trščen, smeha, vreseče godbe in predirnih

GOSPODARSTVO

Varstvo rastlin: Boj koruzni (proseni) vešči

OPOMBA: Kmetijsko nadzorništvo v Gorici je razposlalo našim duhovnikom okrožnico o zgorajm predmetu. To okrožnico naj bi duhovniki prečitali vernikom. To dejanje kmetijskega nadzorništva je hvalevredno, a drugič naj take okrožnice tudi prevede v slovenščino.

Koruzna vešča (v slovenščini ima starejše ime »proseni vešča«, ker so jo prej spoznali na prosu, latinski »pyrausta nubilalis«, italijanski »piralide«) je v odrastlem stanju metulj. Ta odloži jajčka na mlade koruzne rastline. Iz teh jajčk se izležejo ličinke — črviči, ki se zarijejo v steblo, po teh vrtajo in se hranijo od tkiva. Letno sta dva roda, dve pokolenji. Ličinke drugega pokolenja prezimijo v koruznih steblih in tudi v kocljih, se tam zabubijo in spomladi vzletijo kot odrasli metulji.

Ličinke-črvi povzročajo ogromno škodo. Ta zavis od tega, da ličinke z razjedanjem notranjosti stebela celotno rastlino hudo ošibijo in zato ne more tako steblo dati zadovoljneg klasta. Mnoga stebela se tudi prelomijo.

Z zakonom z dne 20. januarja 1948 je bilo vpeljana obvezno zatiranje tako koruzne vešče kakor tudi sovke zrnarice (notua), katere črvi razjedajo zrnje na klastih. Po navedenem zakonu je predpisano, da se mora do konca aprila uporabiti ali uničiti vsa stebela in sploh vso koruzno in sirkovo slamo kakor tudi vse koclje-stržene od klastov. Z zakonom od 6. decembra 1950 je bil zgorajnji rok skrajšan na 15. aprila.

Za praktično izvedbo predpisanega uničevanja svetujemo:

a) Odrezati koruzna in sirkova stebela tik zemlje, tako da se odstranijo vsi škodljivci; b) uporabiti tekem zime vsa stebela in vso slamo ter koclje-stržene ali kot krmo, kot ensilazo, kot nastilj ali kot gorivo in to najpozneje do 15. aprila.

c) Na sedežu kmetijskega nadzorništva je kmetovalcem na razpolago poseben stroj — drobilce (sfibiatrice), s katerim se slama zdrobi in s tem se zamorijo vse ličinke v slami, istočasno pa se dvigne uporabna vrednost slame kot krmilo ali kot nastilj.

e) Koruzne slame in stebel ne smemo rabiti za napravno ograj, zaščitnih streh in podobnega, ker bi s tem vzdrževali sredi njiv okužujoča ognjišča in bi s tem povzročili škodo sebi kakor tudi tistim, ki bi se z gornjih navodil točno držali.

Končno velja za vse opomin, da bodo lovski čuvaji sezgali na račun onih, ki se ne bodo držali zakona, vso koruzno slamo, koclje in sirkovino, ki ne bi bila porabljena do 15. aprila. Poleg tega bodo prizadeti še kaznovani, kot zakon predvideva.

Kako odstraniš debelo vejo?

Večkrat moramo odstraniti s sadnega drevesa kakšno debelejšo vejo in kdor ne pazi, napravi redno drevesno veliko rano. Take rane drevo šibijo in so lahko tudi začetek oziroma vzrok, da drevo shira.

Če kaže veja nad 5 cm premera, potem jo najprej v razdalji 1/4 m od debla nagažamo do polovice na eni strani, nato par cm niže na drugi, da se lepo odloži. Nato odžagamo še čep.

Če na sadnem drevju uporabljaj žago, potem obreži vsako rano z ostrim nožem prav na gladko do zdravega luba. Le tako se bo rana kmalu zarastla.

Šola za kmetijsko časnkarstvo v Nemčiji

V kopalšču Godesberg blizu Bonna se vršijo 3mesčni tečaji za vseučiliske profesorje in asistente, ki naj potem dijake uvajajo v kmetijsko časnkarstvo. Na teh tečajih predavajo priznani ameriški strokovnjaki. Sredstva za vzdrževanje črpajo iz Marshalllovega plana.

S sredstvi istega vira vzdržujejo v Nemčiji tudi 540 zimskih kmetijskih šol. V te sprejmejo mladino, ki je dosegla obvezno šolsko izobrazbo in ki se hoče izučiti ali izpopolniti v kakšni kmetijski panogi.

Bolniško zavarovanje kmečkega prebivalstva

Organizacija »Neposrednih obdelovalcev« (coltivatori diretti), bolje rečeno »zveza samostojnih malih kmetov« je predložila parlamentu osnutek zakona o zgorajm vprašanju. Poslanci so priznali zakonu nujnost in tako je prišel zakon kmalu v razpravljanje. Mogoče da je sedaj, ko to pišemo, celo že sprejet, mogoče pa bo še večkrat poslan zakonodajnemu odboru v ponovni pretres, ker je zadeva veljavna in so z njo združene velike obveznosti gospodarske narave.

Osnovna misel zakona je naslednja: Kmet plačaj letno gotovo svoto, katere višina se ravna po velikosti posestva, zato pa uživa celotna kmetovta družina ugodnost brezplačne zdravniške oskrbe.

Predno bo zakon stopil v veljavo, bomo o tem podrobno poročali.

Izšel je PASTIRČEK za februar

SVETI OČE ZA POPLAVLJENCE

Največja pozornost zaradi zadnjih poplav velja Nizozemski, ki je bila najhujše prizadeta. Skoro vse države Evrope, razen komunističnih, so prisločile Nizozemski na pomoč s tem, da so ji poslale za prvo silo najpotrebnejših stvari. Istočasno so bile po raznih državah organizirane denarne zbirke. Tudi italijansko ljudstvo, katero je zadela koncem 1951. leta podobna, a veliko manjša nesreča, se je velikodušno odzvalo klicu za pomoč ter zbralo visoke vsote. Natančnih števil nimamo na razpolago, ker se zbirke še vedno nadaljujejo. Naj povemo samo to, da se je v samem Milanu nabralo več kot sto milijonov lir. Tudi Trst se je dobro odrezal, saj je nabral v ta namen že 12 milijonov lir.

Kakor navadno je bil tudi tokrat sv. oče med prvimi, ki so se zavzeli za poplavljenca. Poslal jim je svojo tolažilno besedo

Toplota v hlevih

bi morala znašati okoli 10° C, potem bi krave dale največ mleka. Tako so dokazale poskušnje vseučilšča v Missouri, ZDA. Če je toplota višja od 20° C, se krave počutijo neprijetno. Pri toploti 30° C krave skoraj izgubijo mleko, pri 38° C prenehajo jemati krmo, pri 40° C kažejo znake, da zelo trpijo. — To so toplote nad 10° C. Če začne padati toplota pod 10° C, krave več požro, a manj molzejo in postajajo vedno bolj nemirne. Točni podatki, kako so se krave obnašale v mrazu, pa še niso sporočeni.

Koloradski hrošč ali krompirjevec

prezimuje v zemlji, kar je našim kmetovalcem že znano.

Rastlinozdravstveni zavod v Veroni je skušal dognati, kdaj se zarijejo v zemljo oni hrošči oziroma njih ličinke, ki prezimijo in kdaj se začnejo spomladi pojavljati. Poskušnje so delali v bližini Verone skozi 2 leti in ugotovili naslednje:

L. 1950 so se prve ličinke zarile v zemljo 10. oktobra, največ se jih je zarilo drugi dan, to je 11. oktobra, potem pa vse manj do 31. oktobra, zadnje so se zarile 6. novembra. Od vseh ličink, ki bi se lahko zarile, se jih je zarilo v zemljo 96%.

Od teh zaritih ličink so se pojavili prvi krlati hrošči 1. marca 1951, največ jih je izletelo med 9. in 23. aprilom, zadnji 30. aprila. Od vseh ličink, ki so se zarile v zemljo je vzletelo 66% hroščev, torej jih je poginilo preko zime v zemlji 34% ali dobra tretjina.

To so izsledki poskusov v omenjenem in strogo nadzorovanem okolišju. V prosti naravi bo najbrže nekoliko drugače, a ne mnogo. V prosti naravi imajo namreč prezimujoči hrošči različne sovražnike, kot krti, razne bolezni, jedke snovi zemlje in posebno pa jedke snovi, ki jih nalašč zato spravi v zemljo človek.

V tem oziru je eno najboljših sredstev umetno gnojilo apneni dušik (calcio-cianamide). To gnojilo moramo itak spraviti v zemljo nekaj dni — navadno teden dni — prej ko sejemo oziroma sadimo. Če bi pazili in bi spravili apneni dušik v zemljo vsaj do 1. marca, bi iz pogojenih njiv vzletel le redki hrošč.

Za drugo leto moramo računati z mnogo hujšimi napadi koloradskega hrošča kot so bili letošnje leto.

WILHELM HÜNERMANN:

Oče Damijan

ZLATA POT

Tako je rastele otrok Jožef de Veuster. Njegovi dnevi so bili prekipajoča časa, polna moči in poguma in divjega veselja do življenja. Dokajkrat je moral klečati pred križem na dvorišču, ker ni znal brzdati svoje jeze. Pogosto je na šolskem dvorišču pestil fante, ki so ga nato glasno in s krvavečimi nosovi tožili učitelju. Ako je Jožef na katerim izmed svojih mladih tovariščev opazil kaj slabega, neplemenitega, podlega, tedaj njegova jeza ni poznala meje.

Nekoč je prišel zraven, ko je neki hudo nezdrav, Sus Baal, ki je bil kaki dve leti starejši od njega, napadel majhnega deklica. Jožef de Veuster je kakor ris planil na napadaleca in ga z vso močjo tresčil ob tla. Nato se je vrgel nanj in ga premlatil s svojimi trdimi pestmi tako močno po glavi in telesu, da je Sus stokajoč klical na pomoč. Le z največjo težavo ga je končno učitelj rešil iz pesti maščevaleca. Jožefa je strogo kaznoval, a kazni ni bil učitelj gotovo omilil, ako bi bil vedel za vzrok pretepa. Jožef pa je bil preveč po-

bil človek varen. Mir je blagodejno vplival na malo in zbežano otroško srce.

Mati je pristopila k otroku, ga začudeno pogledala in vprašala:

»Zakaj si ubežal s semnja? Tako sem se bala zate!«

Toda deček je samo odgovoril:

»V hrupu ne moremo misliti na Boga!«

»Fant ima prav!« je pozneje dejal stari oče, ko mu je kmetica povedala nenavadne besede. »Včasih moramo iz posvetnega hrupa v božjo tišino, sicer se utopimo v njem kakor v umazani vodi.«

Tiste dni so tudi pobožne osebe v farni cerkvi v Tremelovu začele zmajevati z glavo nad divjim rdečeličnim kmečkim fantičem, ki je zdaj čisto po cele ure tiho in pobožno in s svetlimi očmi klečal pred tabernakljem in tako pobožno molil, kakor je znala le devica Tereza Kistemackers.

Pomladi leta osemnajstpetdesetega pa je nebo z vso svojo milostjo obogatilo to otroško srce. Cvetna nedelja naj bi bila dan prvega svetega obhajila.

Župnik je z vso gorečnostjo pripravil otroke na ta veliki dan. Kakor umetnik je oblikoval duše mladih Flamcev, ki so sedeli pred njim z vsemi svojimi napakami in malimi slabostmi. In vendar so mlada srca gorela v dobri volji. Jožef de Veuster

je v teh urah spoznal, da ne kleše svetnikov samo ljubi Bog, ampak da moramo večino udarcev napraviti sami. Krepko je vzel v roke dleto in kladivo in voljno poslušal župnika, ki ga je učil, kam naj nastavi orodje.

Trdi, divji kmečki fant je sam sebe strahoval. Zlomil je tilnik uporni deski trmi in upognil gospodovalno nepotrpežljivost in otroški penos. Krotil je vročo kri, ki je bila tako pogosto srdito zaplala v sru in pesteh. Težka je bila taka samovzgoja. Zadal je rane lastnemu sru. Da, srce je res treba vreči na nakovalo in ga kovati v ognju. V mladi duši je pri tem rasla notranja moč.

V soboto pred cvetno nedeljo je pokleknil Jožef de Veuster pred duhovnika v spovednico in priznal svoje grehe. Z majhnim kesanjem se je obožil mlaih napak, pri katerih so njegovi tovariši odnesli le praske in buške, a z vročim in odkritosrčnim kesanjem je obžaloval vedke grehe, zaradi katerih je mati jokala. Samo tega ni mogel prav iz srca obžalovati, da je Susa Baala tako strašno premlatil.

»Namesto kesanja mu bom dal še eno jabolko.« je predlagal duhovniku. Pri tem je obveljalo.

Jožef se ni bal obtožiti se pri spovedi svojih grehov. Ze davno mu je oče pri-

STRŽAŠKEGA

Prešernova proslava v Nabrežini

Pevsko društvo August Tance v Nabrežini priredi v nedeljo dne 22. februarja ob 16. uri v kinodvorani v Nabrežini, Prešernovo proslavo s kulturno prireditvijo, pri kateri sodeluje tudi nabrežinska godba.

Vabljeni vsi!

Sv. Jakob

POSTNE PRIDIGE

Prihodnje leto bo že sto let, odkar v naši cerkvi sv. Jakoba poslušajo slovenski verniki postne pridige v slovenskem jeziku. Pridite vsako nedeljo vsi k Sv. Jakobu. Ob 3 in pol popoldne bo slovenski križev pot, takoj nato okoli štirih pa postna pridiga, za sklep še kratek blagoslov.

Tako se bo tudi letos nadaljevala ta starodavna navada. Verniki iz središča mesta imajo edinole pri Sv. Jakobu priliko slišati postne pridige v slovenskem jeziku. Pridite vsako nedeljo vsi k Sv. Jakobu. Ob 3 in pol popoldne bo slovenski križev pot, takoj nato okoli štirih pa postna pridiga, za sklep še kratek blagoslov.

Dolina

Zopet imamo poln koš novic, ki bodo zanimale tudi vas. To pot so zelo peštre in od vseh vetrov in tako vas ne bodo utrudile:

— V nedeljo 25. januarja smo slovesno blagoslovili nove farne zvonove. Bil je lep obred in zgodovinski dogodek, ki ga ne doživi vsak rod. Iskreno želimo, da bi bil zadnji te vrste za nas in za naše potomce, saj vemo, da je vse to posledica strahotne vojske, ki je ne privoščimo nikomur! Botri naših zvonov so bili: g. Ota Ignacij, g. Jerjan Jožef, ga. Štrajn Justina in ga. Ota Justina. Z darovi botrov in vseh vernikov, ki so se zbrali na ta dan, bomo nabavili naši farni cerkvi nove spovednice.

*

— In zvonik? Okrog cerkve je pravo razdejaje, da se komaj prerine v cerkev. Do sedaj so podrlj ostanke starega zvonika in sedaj pripravljajo material za novega. Če bo vreme dopuščalo, se bo začel novi zvonik dvigati v zadnjih dneh tega meseca. Tam v juliju ali v avgustu bo delo končano. Zvonik bo najvišji v naši okolici (35 m) in iz njega bo donel novi največji zvon (1.864 kg). — Pri gradnji novega zvonika se je v noči 27. decembra zrušil velik del visokega podpornega zidu, ki obdaja žegene s severni strani. Neki vseznali časopis je takoj pisal, da se je podrl zid zakristije v Dolini, (ki pa je čisto na drugi strani). Ti naši komunisti že več ne vedo, kaj je zakristija in kaj je navadni obrobni zid! Tržaški urad za javna dela bo popravil to veliko nezgodo, ki na srečo ni naredila sosedom nobene izredne škode.

*

— Z dvorano pa je križ in sicer vedno večji. Dolgovi kar naprej rastejo. Pravega odra še nimamo in to nas davi. Še vedno upamo, da se bo vendar še našel kakšen dobrotnik in vsaj malo zmajšal naše račune. Kljub težavam pa dvorana že od božiča dalje lepo služi svojemu namenu. V nedeljo 8. febr. so gostovali pri nas višješoleci iz Trsta z igro »Romualdove skrbis«. Vsi gledalci smo bili izredno zadovoljni in vsaj tisti dve uri — brez skrbi! Na tiho nedeljo nas vrli dijaki zopet obiščejo in sicer z versko igro: »Zmagala si«. — Tudi

na pustno nedeljo bi moralo biti v naši dvorani lepo veselje, a je gospa burja prekrizala načrte. Imeli pa smo zelo lep film in zraven še brezplačni koncert. Ko se je burja le preveč pretepala z elektriko, so odlični mačkovijski pevci zapeli več zbornih pesmi.

*

— Pa še eno dodajmo, da bo uvod v to dolinsko pismo bolj opravičen. V zadnjem času so imeli gotovi časopisi veliko opravka z dolinsko občino in njenim vodstvom. Tako je prišlo na dan, da ima naša občina kar bajno število dolgov, oziroma uradno povedano primanjkljaja. Govorijo in pišejo o sedemindvajsetih milijonih in čez. Neki hudomušnej je imenitno pogodil in rekel tako: z dolinskim občinskim proračunom je tako kakor s pariško žensko modo: nikjer kritja, povsod primanjkljaj! — Ta zelo dobesedna primerjava sicer velja tudi za druge občine, le da gotovi vemo, da gledate samo na Dolino in mislite, da smo se po lastni krivdi obdali s kitajskim zidom in železno zavoso. Bolj se za nas zanimajte, pridite med nas sedaj in ne samo kakšen mesec pred volitvami. Gospodar, ki hodi v svoj vinograd samo na trgatve, pač ni hvale vreden!

† Slavec Peter

Na Prebenedu je nenadoma umrl cerkveni starešina Slavec Peter. Prejšnjo nedeljo je še bil v veseli družbi domačih cerkvenih pevcev, v ponedeljek in torek je ves dan pridno delal in ob enih zjutraj v sredo 11. febr. je bil — mrlič. Imel je komaj 67 let. Vsem se nam zdi, da je bil kakor ukraden. Nismo bili pripravljeni na njegovo nenadno smrt, a o njem smemo zapisati, da je bil pripravljen. Vse življenje je zvesto služil sveti Cerkev; svete zakramente je prejemal večkrat na leto. Radi vzornega življenja ga je gospod dekan Piščanec imenoval za cerkvenega starešino na Prebenedu. Velik pogreb je dokazal, kako so ga zlasti možje spoštovali in ljubili. Pokojnega priporočamo v pobožno molitev, veliki Slavčevi rodbini pa izrekamo iskreno sožalje.

Opčine

Bolj poredkoma se oglašamo, čeprav je naša župnija med največjimi na Tržaškem in čeprav je pri nas precej novega. Saj naša vas neprestano raste in se razvija, da malokateri tako. Če bi se vrnilo naši stari, bi verjetno naših Opčin ne spoznali več. Od nekdanje kmečke vasice na Krasu bo ostal kmalu le še spomin. Stari hlevi in skednji so skoraj že izginiti in dali prostor modernim stanovanjem in trgovskim obratom. Kmetje pa bomo na Opčinah kmalu iskali z Diogenovo svetilko, ker vse sili v mesto ali si doma poišče boljše zaslужka. Na splošno lahko rečemo, da je življenjski standard visok kot še nikoli. S tem pa še ne mislimo reči, da pri nas ni več revežev in siromakov. Oh, še jih je. Če z glavne ceste kreneš v vas, se ti bo nudila neprijetna slika razvalin bombardiranja, ki je zahtevalo tako visoko število žrtev. Naletiš celo na »skrljice«, t. j. na hiše pokrite s kamnitimi ploščami, ki spadajo brez dvoma med najstarejše oblike hiš na našem Krasu. Pogostoma srečaš tudi tipične »beledure«, kjer gospodinje sušijo perilo ob slabem vremenu.

Povečini so se ljudje opomogli in so vsi pod streho. Tuđi cerkev je lepo prenov-

ljena. Pred kratkim so nam vrnilo zvonove, ki nam res lepo pojo. Čakamo še na župnišče, ki leži v razvalinah, v sramoto vsem oblastem, ki po devetih letih niso našle možnosti, da ga pozidajo. Izgovarjajo se, da ni potrebnih finančnih sredstev, ali celo da ni razširjen na naše ozemlje zakon, po katerem naj bi bila dolžna država povrniti vojno škodo, prizadeto cerkveni imovini. Res čudno se nam zdi, da se niso spomnili na ta zakon, ko so tako skrbno hiteli obnavljati zakonodajo, ki je našemu narodu že v preteklosti prizadela toliko gorja. Naše začudenje je toliko bolj upravičeno, ker slišimo čez Fernetiče, da so celo v Jugoslaviji obnovili skoraj vsa župnišča, nekatera celo s pomočjo državnih sredstev. Radi tega trpi vsa župnija, ker morajo duhovniki iskati stanovanje po privatnih

hišah. Nujno potrebujemo na Opčinah dvorano, kjer naj bi se slovenski katoliki zbirali in se prosvetno udeleževali. Prilike so danes take, da je to izvedljivo. Zahteva se le več idealizma in dobre volje od vseh faranov.

Naj danes še to povemo, da v tej zimi pri nas ljudje veliko umirajo. Naš novi zvon kar naprej žaluje. Mad zadnjimi smo v soboto pokopali mladega moža Vigilija Hrovatina, ki je že dalj časa bolehal in se več mesecev zdravil v zdravilišču v Nabrežini. Bil je dober gospodar in skrben za družino. Pogrešali ga bodo zlasti vsi, ki se vozijo s tramvajem, kjer je bil več let sprevodnik. Zapušča ženo in dva otroka. Ljudje so ga v velikem številu spremljali na zadnji poti.

ZGORIŠKEGA

Zahvala

Msgr. Ivan Trinko se zahvaljuje vsem onim tako številnim častilcem, osebam in organizacijam, ki so mu čestitali in voščili ob priliki devetdesetletnice njegovega rojstva in katerih naslovi so mu neznan, da bi se jim mogel osebno zahvaliti. Prav vsem iskrena hvala.

Jamije

Zadnjih štirinajst dni smo v naši vasi zelo razgibani; saj nam Selveg napeljuje električno omrežje. Tako smo končno dočakali uresničenje tolikih naših prošenj in prizadevanj; saj so bile ovire in težave večkrat skoraj nepremostljive. V tem tednu bo električna luč zasvetila po vsej vasi in tako bo pregnana tema in z njo vse neprijetnosti petrolejk ter podobnih razsvetljav. — Tudi obnovitvena dela v okviru državne podpore za pobijanje brezposelnosti se ugodno razvijajo in nudijo skromen zaslužek številnim brezposelnim. Eni popravljajo vaške ceste, drugi so pa zaposleni pri pogozdovanju kraških gmajn.

Oslavje

Ta ponedeljek sta si podala pred oltarjem roko v znamenje, da hočeta skupaj živeti, Anton Figelj in Cvetka Primožič, oba iz znanih oslavskih družin. Vendar enkrat par domačinov. Novoporočencem želimo na življenjski poti obilo sreče!

Življenjepis patra Leopolda

Življenjepis božjega služabnika kapucina p. Leopolda, preveden v slovenski jezik, je v tisku. Življenjepis bo obsegal kakih 160 strani in bo bogato ilustriran. Knjiga bo tiskana v omejenem številu izvodov. Kdor želi imeti to knjigo, je naprošen, da jo čimprej naroči. Prednaročila se sprejemajo do Velike noči. V prednaročilu stane knjiga 250 lir, pozneje bo cena višja. Vsa pred-

V okviru prosvetnih večerov vam bo KATOLIŠKO PROSVETNO DRUŠTVO v GORICI nudilo v sredo 25. februarja ob 8.30 zvečer v MARIJINEM DOMU na PLACUTI

IZSELJENIŠKI VEČER

Na sporedu predavanje:

VTISI Z OBISKA PRI SLOVENSkih IZSELJENICIH V ZAPADNI EVROPI

(Govori č. g. Jože Vidmar)

Sledijo recitacije in pevske točke.

VABLJENI VSI!

naročila in predplačila pošljite za Goriško na naslov: Pater Fidelis Kraner, Convento Cappuccini - Gorizia; za Tržaško pa na naslov: Pater Alfenz Valič, Convento Cappuccini, Montuza - Trieste. Za inozemstvo sprejema vsa prednaročila p. Fidelis, cena je pa lir 350 s poštnino.

Kulturni večer na Placuti

Prav nobenemu ni bilo žal, ki se je udeležil minulo sredo kulturnega večera na Placuti. Imeli smo čast, da smo v naši sredi pozdravili g. dr. Škerla, ki se je potrudil k nam iz Trsta, in nam povedal toliko lepega in zanimivega. Občinstvo je z veliko resnostjo in pazljivostjo sledilo temeljitemu izvajanju predavatelja o temi: »Človek in njegovo dostojanstvo« ali bolje »Peta božja zapoved«. Moderni izprijeni svet marsikaj zagovarja, kar je po nezmožljivih naukih svete Cerkve smrtni greh! Kako skuša bedni svet prikriti in olepšati razne samomore, smrtne obsodbe, umore nerojenih, mamila, evtanzajo in podobno! Resnica pa je le ena, kakor je ena morala, zato more vsa ta težka vprašanja, ki bolj kot kdaj vznemirjajo človeka, pravilno rešiti le sveta Cerkev in njeni božji nezmožljivi nauki! Hvalični smo g. predavatelju za njegovo jasno razlago in mu iskreno ključemo: Na svidenje prav kmalu!

Seja občinskega sveta

V soboto zvečer se je vršila v občinski dvorani na Korzu redna občinska seja, katera se je udeležilo 34 članov. Skupno bi morali rešiti 18 prošenj, a ostali so le pri prvem predlogu in sicer o vprašanju stanarine v novi palači INCIS na Travniku. Svetovalci so obsodili visoke stanarine. Medtem ko znaša stanarina za dvosobno stanovanje v INA hišah 2.500 lir, je stanarina za prav tako število sob v palači INCIS zvišana na 12.000 lir. Štirisobna stanovanja pa stanejo kar 16.000 lir. Zupan je

Državni upokojenci

Odredba zakladnega ministra določa, da bodo poleg vojnih in civilnih upokojencev prejeli trinaest plačo tudi državni upokojenci. Ta odredba določa tudi zvišanje pokojnine vojnim vdovam in sirotam.

Pustna prireditev na Placuti

Letošnja pustna veselica na Placuti je bila res izredno posrečeno izbrana. Že davno smo pogrešali kaj podobnega. Izkazalo se je, da znajo goriške družbenice odlično izpeljati tudi sodobne igre. »Štiri neveste in en ženina« so dekleta tako naravno in dovršeno lepo podale, da bo ta igra ostala še dolgo v spominu vsem, ki so se je udeležili. Vse igralke od izborne Kitajske rože pa do resnične Milady Brown iz Amerike so res dobro podale svoje vloge. Vsem izrekamo vso našo pohvalo in priznanje. Z veseljem ugotavljamo, da se igrska družina slovenske dekliske Marijine družbe vedno bolj uvršča med najboljše igrske skupine na Goriškem.

Češčenje sv. Rešnjega Telesa

S pepelnico sredo se je začelo v Gorici vsakodnevno češčenje sv. Rešnjega Telesa, ki ima za namen, pripraviti Goričane na dostojno praznovanje škofijskega euharističnega kongresa, ki bo ob začetku prihodnjega poletja v Gorici. Češčenje bo trajalo ves post in vsak dan v drugi cerkvi.

Imenovanje kaplana pri Sv. Roku

Z velikim veseljem so goriški Slovenci, posebno še slovenski verniki v župniji sv. Roka v Gorici, sprejeli vest, da je za njihovega kaplana določen Slovenec, č. g. Cvetko Žbogar. Novi g. kaplan je že nastopil svojo službo. Vsi mu ključemo: dobrodošli med nami in Bog naj bogato blagoslovi vaše delo.

Darovi za sklad L. Kemperla

Marica Sarđoč 2000; družbenice iz Trsta 500; Borgo S. Spirito - Rim 2000; N. N. 500.— lir.

Za SLOVENSKO ALOJZIJEVIŠČE

Marica Sarđoč 700.— lir.

Vsem darovalcem iskrena hvala!

Radio Trst II.

Nedelja, 22. februarja: 8.45 Kmetijska oddaja. — 9.30 Verski govor in poročila. — 11.30 Oddaja za najmlajše. — 12.15 Od melodije do melodije. — 13.00 Glasba po željah. — 15.00 Naša mladina pred mikrofonom. — 16.00 Malo za šalo - malo za res. — 17.00 Koncert barkovljanskega pevskega zbora. — 18.00 Iz delavskega sveta. — 19.00 Iz filmskega sveta. — 21.32 Izbrana lirika. — 21.45 Verdi: Moč Usode, 1. in 2. dejanje.

Ponedeljek, 23. 2.: 13.00 Slovenski motivi. — 13.30 Kulturni obzornik. — 19.00 Mamica pripoveduje. — 20.00 Moški kvintet iz Zagreba. — 21.00 Književnost in umetnost. — 21.45 Verdi: Moč Usode, 3. in 4. dejanje.

Torek, 24. 2.: 13.00 Glasba po željah. — 19.00 Tehnika in gospodarstvo. — 19.25 Angleščina po radiu. — 20.30 Aktualnosti. — 21.00 Čitamo za vas. — 22.00 Beethoven: Simfonija št. 9.

Sreda, 25. 2.: 13.30 Kulturni obzornik. — 19.00 Zdravniški vedež. — 20.30 Sola in vzgoja. — 21.00 Koncert violina prof. Karla Sancina. — 21.30 Pevski duet in harmonika. — 19.00 Slovenščina za Slovence. — 21.00 Radijski oder - Nicodem: Učiteljica, nato Verneerne melodije.

Petek, 27. 2.: 13.00 Glasba po željah. — 19.00 Kraji in ljudje. — 19.25 Angleščina po radiu. — 20.30 Tržaški kulturni razgledi. 21.00 Koncert komornega zbora Škrjanček. — 21.25 Zgodovina pomorstva.

Sobota, 28. 2.: 13.00 Šramel kvintet in pevski duet. — 13.30 Kulturni obzornik. — 19.00 Pogovor z ženo. — 21.00 Malo za šalo - malo za res. — 21.30 Klavirski koncert prof. Mirce Sancinove. — 22.00 Pestra operetna glasba.

Odgovorni urednik: Stanko Stanič

Tiska tiskarna Budin v Gorici

vzgojil navado, priznavati storjene pregreške. Doma ni nihče kaj zamolčal ali prikrival. Če je kmet le pogledal svoje otroke, so morali takoj s spovedjo na dan. »Priznati je moško,« je čisto učil oče. »Samo bojazljivec se boji tega.«

Ko je po spovedi župnik dečka opominjal in govoril v otrokovo dušo besede ljubezni, je Jožef čutil, da kleči pred prestolom usmiljenja. In ko je duhovnik blagoslavljaljočo desnico dvignil k odvezi, je deček začutil, da se je milost božja razlila v njegovo srce. Po prisrčnih zahvali je Jožef stopil iz cerkve. Zunaj je sonce pregnalo vse oblake in lepota pomladi je objemala stvarstvo.

Prevelika svetloba je Jožefa slepila, da si je za hep z roko zastrl oči. Nato pa je željno in veselo pil luč in kipeče življenje povečane narave.

Ljubi Bog! Ali je bila to res njegova domača? Ali so bile to res stare, s slamo krite kočice s svojimi ilovnatimi stenami, ki so se tako svetlo iskriale skozi zelenje jelk in lip? Ali ni bila vsa pot domov polna cvetie in barv in sonca? Ali je bila to prva pomlad? Ali pa je bilo vse to le zato, ker je nosil v svoji duši nebo in sveti mir in novo, silno božjo moč?

Deček je vriskaje planil na travnik in

najraje bi bil ves zeleni in pisani blesk pritisnil na svoje srce.

Tako lepa flamska vas ni bila še nikoli! Še nikoli mu ni bila domovina tako draga. Doma je zdiral skozi vse izbe in ker ni takoj našel matere, je tekel v hlev h kravi liski, k volu Tomu in h kozlu Robesu. Padel je domačim živalim okrog vratu in kričal:

»Razpočil se bom od sreče!»

»Pa ne tukaj v kravjem hlevu,« je zaklical nek glas. »sicer ga bom spet moral snažiti.«

»Peter! Peter!« je kričal Jožef in skočil staremu, zvestemu hlapcu z enim skokom na ramena. »Peter, tako sem vesel! Daj, pojzdi z mano v pomlad!«

»Počasi, počasi, moj dragi!« se je smejal Peter Winkelmohlen. Nato pa je res skočil v sedlo in zdiral s fantičem soncu naproti. Živina v hlevu pa je mukala in meketala in beketalja za njima.

Zvečer so kot po navadi skupno molili rožni venec in večerno molitev. Ko je bil Jožef že v postelji, je še enkrat pristopila k njemu mati in rekla:

»Sinko, jutri pride Bog v tvoje srce!«

Otrok je vzdrltel v svetem, tihem pričakanju, v nedopovedljivi slutnji, kakršno

more občutiti le otroška duša, ki naj sreča Boga. Tako drhtijo drevesa v objemu pomladi.

Naslednji dan se je v duši tega otroka odprlo nebo.

S tako jasnim in odločnim glasom ni nobeden izmed dečkov prisegel na krstno obljubo kakor Jožef de Veuster. Njegova pest je v trdem prijemu skoraj zdrobila vosek goreče sveče.

Nato pa je duhovnik dvignil hostijo iz zlatega keliha.

Jožef, ali še veš, kako si po srebrni poti žel iskat Boga? Zdaj Bog prihaja k tebi po zlati poti svoje ljubezni.

Dečku je hotelo raznesti srce.

Zveličar je prišel bliže. Zdaj je duhovnik obstal pred Jožefom, dvignil sveto hostijo iz ciborija in jo položil otroku na jezik.

»Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa naj ohrani tvojo dušo za večno življenje. Amen!«

V tisoč plamenih je utripalo dečkovo srce. Vse njegovo bitje se je potopilo v ognjeno morje.

»Bog je pri tebi, Bog je v tvoji duši!«

(Nadaljevanje)

POZOR! POZOR! POZOR!

DARILNE POŠILJKE

Ali ste že naročili darilno pošiljko pri tvrdki

IMPORT CITRUS EXPORT

TRST - TORREBIANCA 27 - TELEFON 24467

Storite to čimprej, ker Vaši sorodniki, znanci in prijatelji nujno

potrebujejo in pričakujejo Vašo pomoč.